

عنوان مقاله:

حقایق و رقابقت زندگی حضرت یوسف (ع) در مثنوی معنوی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان فارسی (شفای دل سابق)، دوره 2، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فاطمه احمدی - استادیار گروه معارف اسلامی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران

خلاصه مقاله:

مثنوی مولوی مشحون از آیات قرآنی است که از منظر عارفانه و تاویلی به آن پرداخته شده است. یکی از داستان های قرآنی در آن مربوط به زندگی و سیر و سلوک حضرت یوسف (ع) است. یوسف (ع) در مثنوی رمز جمال و تام، مرآت حق و نماد انسان سالکی است که مراحل سلوک را پشت سر گذاشته تا به مرحله نبوت و اتصال تام به حضرت حق نائل شود. این پژوهش به شیوه توصیفی-تحلیلی به جایگاه حضرت یوسف (ع) در مثنوی و نگاه مولانا به آن حضرت پرداخته است. مولانا به این داستان نگاهی عارفانه داشته و بر این باور است که سیر حضرت یوسف از چاه جسم شروع می شود و به واسطه عنایت حق و با ریسمان لطف الهی از متعلقات جسمانی بیرون می آید. زیخا نماد دنیای پرنقش و نگار است که یوسف (ع) با صبر و حیرتی آگاهانه و فعال از دنیا به آخرت و از صورت به معنا راه می یابد و از ماسوای حق منقطع می گردد و به سوی مصر کمال و عشق الهی قدم می نهد. خواب آن حضرت آغاز وحی و اتصال به عالم مثال و نور است و تعبیر خواب زندانیان عبور از عالم ملک به ملکوت و کشف مثالی یوسف (ع) است.

کلمات کلیدی:

مثنوی معنوی، یوسف (ع)، سلوک، حقایق و رقابقت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/977628>

